

En Skole Discipel sømmende Digt,

I et ærligt og kiærligt Bryllup,

Da

Brudgommen,

Den ældste og kiære Broder,

Procurator,

Erich Jacob Sange,

Os

Bruden,

Edel-Dyde og Gudhengibne Jomfrue,

Jomfrue Anna Catharina

S u l,

Indgik en kiærlig Egteskabs Forening, og samme Høj-
tidelig celebrerede i Bergen den 1 Julii 1766.

Bleve

Lykonstede, Ja meere, end engang ønskede

Til Lykke.

Imprimatur,

FRIDRICH ARENTS.

BERGER,

Trykt hos Christoph Rothert, Kongel. Majests.

privilegeret Bogtrykker.

Min Broder, Brudgom, Søster, Brud!
Til Lykke Tusind Gange,
Til Lykke ind, til Lykke ud,
Saa ønsker Broder Lange.

Men hvad! jeg burde hidde kort;
Jeg kun som Lærling skriver,
Paa klyngetig Jndfald har jeg Skort,
Og Helicon en giver

Den Geist, jeg vilde første Gang
I Riime Kunsten have;
Men, see! Camænæ søde Sang
Er en Naturens Gave

Hos mig, som Nie Gudinder en
Parnassi Top har viiset
Den steylede og lange Bey,
Poeter haver prøiset.

O! Kiære, vist mig nu et Ord
I Løus, dog hørend Dre,
Hvad jeg, helst paa en sibirig Jord,
Nu torde best fremsøre.

Mon dette! Broder, Du blier Gift
For tålig? Nej, vist ikke;
Du kom til Pas i Trundhiems Stift,
Misundelse maae drikke

Sin egen Galde, egen Harm,
I rette Liid du gavner
En Dydig Brud i kydske Arm,
Som glæder Dig og gavner.

Get andet Spørsmaal! Er det saa,
At Du vel Gift nu bliver?
Det bør jeg ogsaa svare paa:
Trods; Hvem mod Sagen skriver.

Min ældste Kiære Broder! Sig:
Om Mist, Mast Dig kand sømme;
Hvad kand Du vente udaf mig,
Der gaaer som udi Drømme?

Cupido Søn, og Venus Moer,
Er Lystig, artig Gladder,
Som vorte langt, førend, i Fior
I Hedningernes Pladder.

Dog er det tit opkaagt igien
Af dem, som Christne hidder;
Det viise kand, at Skialdrers Pen
I Christnes Hierne sidder.

Jeg som ukyndig sigge tør,
Cupido ilde males,
Naar man Ham ingen Dyrne gjør,
Høst, hvor om Elskov tales.

Elskov, den rette springer ud
Af Kiærligst, Altings, Kilde;
Men Daarlig Lyst, den blinde Gud
Latiner dyrke vilde.

En Præst sig glæde kand ved JUUL,
Det samme gjør min Broder;
Hand er oprigtig, flog og huul;
Spørg kun vor Faer og Moeder.

Hand elskte, ikke i Utugt,
En søgte blotte Penge,
Men Dyd, til Livets beste Frugt;
Den varer best og længe.

Ja, naar den heele Verden selv
I Røg og Støv opløses,
Saa spaaer jeg, at ald Rigdoms Elv
Af Dydens Hav opses.

I hvad De har og ikke har,
Dem Røysomhed vil følge;
Jeg gietter: for saa Dyndigt Par
Kand Lykken sig en dolge

I Deres ærlig Kode-Fied.
Ney; hvoe De Foeden sætter,
Betsignelse skal følge med,
Jeg en urimligt gietter.

Lyt = Dulle ♦

Broder, Søster Begge To
udi Dere-Vel-Stand boe,
Inden Dydens trygge Vægge:
Dette ønskes EDER Begge!
udaf Faær og udaf Moer,
udaf Søster og hber Broer,
Eær af mig, som dette skriver,
Og til Døden troe forbliver!!!

